

МАЙБУТНЬОГО...ФАКТИ МАЙБУТНЬОГО...ФАКТИ

ВТЕЧА
КЛІМАТИЧНІ КАТАКЛІЗМИ
ПОЖЕЖІ, РУЙНУВАННЯ
СТРАХ, ТЕРОРИЗМ
СНІД
ГРОМАДЯНСЬКІ ВІЙНИ
ЗЕМЛЕТРУСІВ СТАЄ ВСЕ БІЛЬШЕ
ГОЛОДУЮЧІ ДІТИ В АФРИЦІ
НЕНАВИСТЬ ДО ЧУЖИНЦІВ

Це стосується кожного! Якщо Ви хочете знати, що буде далі, - читайте цю статтю і заповніть талон!

МАЙБУТНЄ БЕЗ ІЛЮЗІЙ

В минулі роки світ став свідком катастроф, що дедалі зростають. Посухи, повені, руйнівні урагани і землетруси безупинно наставали одні за другими. Тисячі людей позбулися життя при жахливих нещасних випадках на морі, на землі і в повітрі. Мільйони людей голодують. Багато країн - банкрути, неспроможні виплатити свої борги. Війни, народні повстання, заколоти, перенаселеність і безперервні екологічні катастрофи наповнюють людей тривогою, коли вони дивляться у майбутнє.

Багато з цих подій виразно передбачені у Біблії (Матв. 24:4-31; Лука 21:25-28; Об'явл. 6:12-17; 16; 17; 18). **Бог завжди попереджав людей про суди, які мають статися і які звалювалися на них внаслідок безбожництва** (Ісаї 24:5-20; 46:9-10; Амос 3:7; Об'явл. 1:1).

УРОКИ З МИНУЛОГО

Бог словився, наприклад, Ноя про прийдешній великий потоп; Авраама і Лота - про знищення міст Содоми і Гоморри, а Мойсея - про покарання Єгипту.

Всі ці події записані для теперішнього часу як повчальні приклади, які повинні нам пояснити, що всі пророчі попередження Біблії дивовижним чином здійснились і будуть здійснюватись у майбутньому (1Кор. 10:6-12; 2Петр. 2:5-9; Євр. 4:11).

Переконані, наполегливі Божі перестороги, звернені до нас, останнього покоління на Землі, втілені у

ТРЬОХ-АНГЕЛЬСЬКІЙ ВІСТІ,

яку ми знаходимо в 14-му розділі книги Об'явлення Івана Богослова. Вона - останнє запрошення, яке Бог дає всім людям напередодні Другого приходу Ісуса Христа як Царя і Судді.

Ця вість містить найбільш серйозне попередження перед прийдешнім Судом, яке тільки можна знайти в Біблії:

1. „Побійтеся Бога та славу віддайте Йому, бо настала година Суду Його, і поклоніться Тому, Хто створив небо і землю, і море, і водні джерела“.

2. „Упає, упає Вавилон, город великий, бо лютим вином розпусти своєї він напоїв усі народи“.

3. „Коли хто вклоняється звіру та образу його і приймає накреслення на чолі своїм чи на руці своїй, той буде пити вино гніву Божого, вино нерозбавлене в чаші гніву Його і буде мучений в огні й сірці перед ангелами святими та перед Агнцем. А дим їхніх мук підійматиметься вічні віки, і не матимуть спокою ні в день, ні вночі усі ті, хто вклоняється звіру та образу його і приймає накреслення імені його“. (Об'явл. 14:6-11).

Цей заклик має для кожного з нас життєво важливе значення! Але як саме ми зможемо уникнути поклоніння згаданому звіру і його образу і не прийняти його накреслення, якщо не знаємо, що вони означають? Відсутність знань у цьому питанні буде мати смертельні наслідки. „Погине народ Мій через те, що не має знання“ Осія 4:6 (пор. Ісаї 29:13-14). Проте Бог звів нас, що Він хоче подарувати це знання щиро віруючим людям (Прип. 2:1-7; Дан. 12:4,10; Матв. 7:7-8).

„Скажи їм: Живий Я, - говорить Господь Бог, - не прагну смерті грішника, а тільки щоб повернувся грішник з дороги своєї, і буде він жити! Поверніться, поверніться з ваших злих доріг, і нащо вам умирати, доме Ізраїлів?“ Єзек. 33:11 (пор. 2Петр. 3:10-11; Мал. 3:18; 4:1-2).

Що означає звір з особливим накресленням?

Перш ніж повернутися до питання „звіра“, ми повинні зрозуміти причину та історичний розвиток подій до виникнення цього „звіра“. Найкраще всього почати з книги Даниїла, в якій грандіозним способом передбачені події з VI століття до народження Христа і до теперішніх днів.

Тлумачення використаних там символів це не людські вигадки. Біблійні пророцтва - це заздалегідь написана історія світу, Біблія сама дає нам ключ до її розуміння (2Петр. 1:20).

У 7-му розділі книги пророка Даниїла показані майбутні світові держави в образах звірів. Паралельне зображення

ми знаходимо в Дан. 2:27-45, де окремі частини тіла істукана переконливо символізують хід світової історії. „Звір“ символізує у пророцві царя, або царство: У Дан. 7:17,23 нам роз'яснюється: „Ці великі звірі, що їх чотири, - то чотири царі встануть з землі... Четвертий звір - четверте царство буде на землі...“

У Дан. 7:3 читаємо: „Чотири великі звірі піднялися з моря...“ „Море“, „вода“ - „це народи та люди, і племена та язика...“ (Об'явл. 17:15; пор. Ісаї 8:7).

ЛЕВ

„Передній був, як лев...“ Дан. 7:4 (пор. Дан. 2:37-38).

Так зображена **Вавилонська імперія** (608-538 рр. до нар. Хр.), яка панувала в світі у часи Даниїла. Досі у берлінському музеї „Пергамон“ можна дивуватися крилатим левом як історичним свідком того часу.

ВЕДМІДЬ

„А ось звір інший, другий подібний до ведмеда, стояв з одного боку, і було три ікла в його пащі між зубами його. І йому сказали так: Вставай, їж м'яса багато!“ (Дан. 7:5).

Цей звір має таке ж значення, як і срібні груди істукана з двома руками (Дан. 2:32,39). Він символізує державу, яка заступила Вавилонську імперію, - **двоцарство Мідоперсію** (538-331 рр. до нар. Хр.). Воно було розділене на дві частини державою, де спочатку керували мідійці, а потім перси. Дві руки істукана і ведмідь, що стояв з одного боку, виразно передають цю особливість: одна частина держави була могутнішою від другої. Три ікла символізують держави, завойовані Мідоперсією, а саме: Вавилон, Лідію та Єгипет.

БАРС

„Потім я бачив: аж ось звір інший, мов барс, а в нього на спині чотири пташині крила. Цей звір мав чотири голови, і була дана йому влада“ (Дан. 7:6). Цей звір також знаходить своє відображення у Дан. 2:32,39. Це **грієцьке царство** (331-168 рр. до нар. Хр.) з імператором Олександром Македонським, який

завоював Персію. Після його смерті царство розпалося на чотири частини (їх символізують чотири голови: Македонія, Фракія, Сирія і Єгипет).

ЧЕТВЕРТИЙ ЗВІР

„Після того я бачив у нічних видіннях тієї ночі: аж ось четвертий звір, страшний і різний та надмірно міцний, і в нього великі залізні зуби. Він жер та троцює, а решту ногами своїми топтає, і він різнився від усіх звірів, що були перед ним, і мав десять рогів“ (Дан. 7:7). Цього звіра знову зустрічаємо у Дан. 2:33,40,41. Четвертою великою державою після Греції був **імператорський Рим** (168р. до нар. Хр. - 476 після нар. Хр.). Цей звір дуже відрізнявся від усіх інших, яких бачив будь-коли Даниїл, тому він не зміг більш докладно його описати. „Десять рогів“ у Дан. 7:24 означають, що „з того царства постануть десять царів“. Це історичний факт, що Римська імперія у **476р. після нар. Христа** розпалась, і саме на цьому місці утворились десять германських князівств, які сьогодні стали окремими європейськими державами. Паралельно до Дан. 7:7 вони зображені у Дан. 2:42-44 як десять пальців на ногах істукана. Йдеться про такі племена: 1. алемани (Німеччина), 2. франки (Франція), 3. англосакси (Великобританія), 4. бургунди (Швейцарія), 5. вестготи (Іспанія), 6. свеві (Португалія), 7. ломбарди (Італія); 8. **герули**, 9. вандали, 10. остготи.

Цей звір дуже відрізнявся від усіх інших, яких бачив будь-коли Даниїл, тому він не зміг більш докладно його описати. „Десять рогів“ у Дан. 7:24 означають, що „з того царства постануть десять царів“.

Цей звір дуже відрізнявся від усіх інших, яких бачив будь-коли Даниїл, тому він не зміг більш докладно його описати. „Десять рогів“ у Дан. 7:24 означають, що „з того царства постануть десять царів“.

НЕВЕЛИКИЙ РІГ

„Я приглядався до тих рогів, аж ось поміж ними піднісся ріг інший, малий, а три з тих передніх рогів були вирвані з коренем перед ним. І ось у того рога очі, як очі людські, і уста, що говорили гордовито, пихато“ (Дан. 7:8).

Різні ознаки для ототожнення:

1. Він піднісся **між** десятьма рогами (десятьма царствами), і **три** з десяти рогів були вирвані при становленні його могутності.

2. У Дан. 7:24 читаємо, що невеликий ріг повинен піднятися **після** появи десяти рогів.

Тільки одна могутня організація у світовій історії підходить під цей опис. У самому Римі, в центрі зруйнованої світової імперії в **476 р. після нар. Хр.** виникло папство, однією людиною керований католицизм. При становленні його влади були знищені, шезли з історії **три** германські народності: **єверули, вандали і остготи**. Указом римського імператора Юстиніана в **533 р. після нар. Хр.** (Codex Justinianus) римський єпископ був посаджений главою всіх християнських церков. Останнє з трьох германських племен (остготи), яке чинило опір цьому указу, в **538 р. після нар. Хр.** імператорським генералом Белізаріусом було нещадно розбите і вигнано з Риму. Панівне політичне становище папського Риму було встановлене на **пророче передвіщений період часу** (див. нижче).

3. У Дан. 7:25 записано, що **„пригнобить святих Всевишнього“** - посилення на великі переслідування християн. Ні один знавець історії не може не визнати, що так само і це пророцтво знайшло в папстві своє виконання. Жахливі переслідування у часи Середньовіччя (спалювання на вогнищах, процеси над еретиками, хрестові походи) - одна з відомих і тяжких сторінок історії.

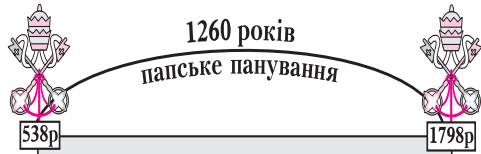

4. Далі: "...навіть буде мріяти відмінити у них святкові часи і Закон...". Папська система фактично змінила Закон Божий - десять заповідей, в яких

друга заповідь: "Не роби собі кумира і ніякого зображення (ікони, скульптури)... Не вклоняйся їм і не служи їм" з Катехізису взагалі вилучена, а **четверта - про святість суботнього дня** (єдина заповідь, що має відношення до "часу") - змінена, і Божий день відпочинку перенесений із суботнього на перший день тижня - неділю (пор. 2Сол. 2:3-4; Псал. 93:20). Папство змінило "час" поклоніння. Був встановлений неправдивий день поклоніння. Місце споконвічного незмінного суботнього дня (пор. Вих. 20:8-11; 31:13,16-17; Єзек. 20:12; Ісаї 56:2-3,6-7; Псал. 88:35; Євр. 4:1-11; Яків 2:10), **сьомого дня**, якого дотримувались Христос і апостоли (Лука 4:16; Матв. 24:20; Дії 13:42; Євр. 4:9-11), зайняв **інший день** поклоніння, який Господь не лише не велів дотримуватись, а навпаки, застерігав Свій народ від цього (Об'явл. 14:9-11; 16:2, 19:20; пор. Єзек. 8:16-18).

5. "І йому (звіру) були дані уста, що говорили пихато та богохульно... І відкрив він уста свої для хули на Бога, щоб ганьбити ім'я Його і житло Його і жителів Неба" Об'явл. 13:5-6 (пор. Дан. 7:8,25; 11:36; 2Сол. 2:3-4). Як визначає Біблія богохульство? Одного разу Христу докоряли за богохульство: "...бо Ти, будучи людиною, за Бога Себе видаєш" (Івана 10:33). Про іншу форму богохульства читаємо в Луки 5:21: "Хто ж Оцеї, що богохульствує? Хто може прощати гріхи, окрім Бога Самого?" Обидві форми згаданого богохульства знаходять підтвердження в папстві: "Ми займаємо на цій землі місце всемогутнього Бога" Енцикліка папи Лева XIII від 20 червня 1894р.). Папу часто називають "святим отцем", незважаючи на те, що Ісус заборонив таке звернення до людей (Матв. 23:9). Так звертатися можна лише до Отця Небесного. (Івана 17:11)

6. Пророками в Дан. 7:25; 12:7 і у Об'явл. 12:14 провіщено тривалість папського панування "час, часи і півчасу", в Об'явл. 11:2 і 13:5 - **42 місяці**, а в Об'явл. 11:3; 12:6 - **1260 днів**.

Біблійний масштаб для пророчого літочислення: **1 день = 1 рік** (див. Єзек. 4:6 і Числ. 14:34) переконливо показує, що при всіх цих вказаних часах йдеться про один і той же відрізок часу, про 1260 дійсних років. "Час" означав у тодішньому розмовному понятті один рік. Тоді вважали, що у році налічується 360 днів. Один місяць складався з 30 днів (пор. Бут. 7:11,24; 8:4). Виходячи з цього, 3 і 1/2 часів (років) помножуються на 12 місяців = 42 місяці. 42 місяці помножуються на 30 днів (в кожному місяці) = 1260 днів, або 1260 дійсних років в історії.

Отже, пророкований час точно здійснився в історії папства. Винищення остготів у **538р. після нар. Хр.** як останнього „рогу“, що чинив опір пануванню папства, загально визнано як початок політичного панівного становища папства. Якщо ми від цієї дати відрахуємо 1260 років, то прийдемо до **1798 р. після нар. Хр.** Саме в цьому році під час французької революції папа Пій VI був взятий у полон французьким генералом Бертьє і помер у в'язниці. Отож, здійснилось ще одне пророцтво: "Коли хто до полу веде, сам піде в полон" (Об'явл. 13:10). Ніколи більше папство не мало такої очевидної могутності і впливу, як до цього часу. Була встановлена демократична конституція, і Рим проголошений республікою. Таким чином була розбита політична могутність папства. Точно, як було провіщено у пророцтвах, 1260 років.

В Об'явл. 13:1-10 коротко описана вся історія становлення папської могутності після розпаду світової Римської імперії, упродовж 1260 років панує і наприкінці отримує смертельну рану.

7. В Об'явл. 13:3 читаємо: "І бачив я, що одна з голів його (звіра) була смертельно поранена, але смертельна рана цілилася. І вся земля дивувалась, слідкуючи за звіром!" Стає зрозумілим, що ця влада буде існувати до другого приходу Христа (Дан. 7:21-22).

8. Впродовж часу між отриманням звіром смертельної рани і відновленням його влади виникає у полі зору „ще один звір: "І бачив я іншого звіра, що виходив з землі. І він має два роги, подібні ягнячим, та говорив як дракон. Він діяв перед ним з усією владою першого звіра і примушував всю землю та її жителів поклонятися першому звіру, в якого смертельна рана цілилася." (Об'явл. 13:11-12)

Яка держава тут мається на увазі?

Символи:	Значення:
1. Виходить з землі (Об'явл. 13:11).	1. Виникає з нової чи малонаселеної країни.
2. Приходить під час падіння звіра, що виходить з моря. (1798 р. Об'явл. 13:1,3,10).	2. Стає нацією, коли могутність папства розтрощена (1763-1800 рр.).
3. Має два ягнячих роги (Об'явл. 13:11).	3. Два християн.принципи надають йому сили (громадян.і релігійна свобода).
4. Ніяких корон на рогах (Об'явл. 13:11).	4. Не монархія, а республіка.
5. Здійснює владу як і перший звір (Об'явл. 13:12).	5. Стає найсильнішою світовою державою.

Лише одна держава в історії відповідає цим п'яти пророчим визначенням, а саме: Сполучені Штати Америки, які об'єдналися у 1763-1800 рр. Ми бачимо з Об'явл. 13:11-18, що вони починають невразливо, але до останнього часу виростуть у потужнішу світову державу. **Передвіщено, що США через утвердження "образу звіра" приведе людей до поклоніння звіру із ціліною раною.** Цей образ являє собою точну копію папства, яким воно було протягом 1260 років його панування. Описане поклоніння однозначно вказує на релігійно-політичну владу.

У Дан. 3:5,10,14,18,28 релігійне вшанування людських зображень і символів влади порівнюється з ідолопоклонством і тому суперечить 2-й заповіді Божій (Вих. 20:4-6). Неділя - це також символ влади, знак папського авторитету, який може встановлювати навіть власні заповіді (**дивись нижче, як підносить себе католицька церква!**). Пророцтво відкриває нам, що США через нав'язування "образу звіра" примусить людей святкувати недільний день (накреслення звіра). "Образ" - не що інше, як відпаший протестантизм в екуменічному (погрецький "екумене" - населена земля) церковному союзі, який буде поєднаний з державною владою з метою насадження релігійних законів. Весь світ підкориться закону про святість недільного дня (див. книгу Е.Уайт "Велика боротьба"). Папство пишається тим, що змогло змінити десять Божих заповідей. Це стане вирішальним питанням майбутнього, рішенням на життя чи смерть (Об'явл. 13:14-15): Богу коритися чи людським постановам (Мал. 3:18-19; Об'явл. 16:2).

Зверніть увагу на те, що США вже в теперішній час "чинить великі знамення, так що й вогонь зводить з неба додолу перед людьми (здаємо атомну бомбу, скинуту на Хіросиму у 1945р., повітряну війну в Іраку, чи неправдивий (брехливий) духовний вогонь харизматичного руху, який зародився саме в Америці), і чудесами, які дано було йому творити перед звіром, (Матв. 24:24) спокушає жителів землі зробити образа звіра (папства) що має рану від меча, та живе" (Об'явл. 13:13-14). Папство відверто визнає, що зміна Божої заповіді - суботи на неділю - справа його рук і розглядає це як ознаку своєї влади в релігійних питаннях (пор. Дан. 7:25). "Неділя - католицьке нововведення і його претензії на освячення і додержування можуть обстоюватись тільки на католицьких засадах. У Святому Письмі від початку до кінця не знайти жодного місця, де схвалюється зміна тижневого єврейського поклоніння з останнього дня на перший день тижня" (Catholic Press, Sidney, 25.08.1900).

"Ми святкуємо неділю замість суботи, тому що католицька церква на соборі в Лаодикії в 364р. перенесла освячення суботи на неділю" (The Convert's Cathemics of Catholic Doctrine" - з твору Гайермана, який отримав 25 січня 1910 р. від папи Пія Х "апостольське благословіння").

"Сьомий день - суботу - дотримували Христос, Його апостоли і перші християни, і вона визнавалася святим днем доти, поки Лаодикійський собор фактично скасував її святкування і заборонив дотримування сьомого дня - суботи під загрозою анафему (прокляття)" (William Prynne, відомий англійський блогер, з його праці Dissertation on Lord's Day, с.32)

"Святість Суботнього дня, про яку говорить закон перейшла до дня Господнього. Як і в цьому так і в іншому, ці перемини не мають нічого спільного із проповіддю Христа (так як Він говорив, що прийшов не порушити але виконати), але ці зміни були зроблені саме авторитетом Католицької церкви." (Архієпископ Reggio, 18.01.1562 р. - Mansi XXIII, стор. 526)

"Це свята католицька церква перенесла день спокою з суботи на неділю - перший день тижня... Якій церкві виявляє пошук увесь цивілізований світ? Протестанти сповідують глибоке благоговіння перед Біблією але, урочисто дотримуючись неділі, вони тим самим визнають владу католицької церкви. Біблія говорить: "Пильнуй дня суботнього, щоб святити його", а католицька церква навчас: "Ні, святкуй перший день тижня!", і весь світ виявляє її пошук" (Pater Enright, 15 грудня 1889р.).

"Питання: Як можна довести, що церква своєю владою зміщує узаконені Біблією свята? Відповідь: Саме тим, що вона перенесла святкування суботнього дня на неділю, що протестанти з цим згодились, хоча в цьому є явне протиріччя, якщо вони неділю суворо дотримують, а більшість інших свят, цією самою церквою встановлених, не дотримують" ("Abridgement of Christian Doctrine" H. Tuberville, Doney-Kolleg, 1649, с. 58).

"Безумовно, католицька церква претендує на те, що ця заміна (суботи на неділю) її справа, і розглядає цю дію як знамено (позначку) її церковного авторитету у релігійних питаннях." (Служба кардинала Гиббонса, через канцлера Х.Ф. Томаса, 2 жовтня 1895р.).

9. В Об'явл. 13:18 ми знаходимо наступну ознаку, число звіра: "Хто має розум, нехай порахує число звіра, бо воно число людське. А число його - шістьсот шістьдесят шість".

Одне з посадових звань папи римського - це "VICARIUS FILII DEI", що в перекладі означає "Намісник Сина Божого". Відповідаючи на питання читача, католицький журнал "Our Sunday Visitor" 18 квітня 1915р. писав: "Букв, виерайрвані на папській мітарі, дійсно 'Vicarius Filii Dei'." Це ім'я (яке саме по собі вже є богохульством, тому

V* - 5
I - 1
C - 100
A - 0
R - 0
I - 5
U* - 1
S - 0
F - 0
I - 1
L - 50
I - 1
I - 1
D - 500
E - 0
I - 1
666

* "U" та "V" на латинській мові мають одне й теж значення

що папа себе поставив вище істинного представника Христа на землі - Святого Духа (Івана 16:12-15; 14:26; Рим. 8:26)), і ім'ям звіра (Об'явл. 13:17). За віршами 17 та 18 число його імені становить 666. У латинському алфавіті деякі букви водночас мають і цифрове значення, отож потрібно лише усе скласти. Це пророцтво характеризує "антихриста" (порів. 2Сол. 2:3-12; 1Івана 4:3; 2Івана 7; Рим. 8:3) Грецьке слово "антихрист" означає "того, який посидів себе на місці Помазаного (від "anti" - замість і "crio" - помазати)." (Дослівний переклад Нового Завіту, с.371 / Konkordantes Neues Testament, Konkordanter Verlag Pforzheim, 1980). Іншими словами, "антихрист" - це удаваний заступник Христа - саме те, на що претендує папа. Якщо папа представляв би себе мовою Нового Завіту, то він повинен був би відрекомендуватися так: "Я - антихрист!"

Ісус Христос після Свого вознесіння є єдиним істинним Первосвященником небесного Святилища: **"Він є Священнослужитель святині й правдивої скинії, що спорудив Господь, а не людина"** (Євр. 8:1-2). Тут Ісус через Свою жертвну кров пропонує нам щоденно приходити до престолу милості Небесного Отця (Ів. 14:6,13,14; Римл. 8:34), перед яким ми без людського посередництва, самі, з вірою й упованням на спокутну кров Христа в будь-який час у молитві можемо предстати (Євр. 4:14-5:10; 7:25; Матв. 6:6-15). Вчення про додаткове посередництво через людей або померлих "святих", згідно з Об'явл. 13:6 являє собою **"знавагу проти Бога"** й **"...житла Його"** (пор. Дан. 8:11-14 і 12:11 - там ця обставина подана як "гідота спустошення", злочин проти Святині).

НАКРЕСЛЕННЯ ЗВІРА

Це не показова відзнака, нав'язана людині проти її волі. Якби себе від цього не можна було захистити, то Божа пересторога про те, щоб це накреслення не приймати, не мала б сенсу. Ті, **хто накреслення звіра (ознака авторитету або приналежності) відкинуть**, записані як такі, хто **"...дотримуються заповідей Божих та віри в Ісуса!"** (Об'явл. 14:12).

Це ті, які отримали печатку Богу (Об'явл. 7:3-4; 14:1), перемогли звіра (Об'явл. 15:2; пор. Дан. 3), бо накреслення звіра містить переступ проти Божих заповідей (пор. Яків 2:10), тому що печатка Бога, Його Заповіт міститься в десяти Божих заповідях (див. нижче).

Накреслення звіра буде прийняте на чоло або на руку (Об'явл. 13:16; 14:9). Чоло символізує свідомість (віру, переконання), рука - дії людей (дотримуватись чи не дотримуватись заповідей). Це показано нам також в Повторенні Закону 11:8,18 (пор. Повт.-Зак. 13:1-6), де йдеться про дотримання **всіх** заповідей.

Хто розуміє зміст четвертої заповіді, але відкидає установу, про яку Бог сказав, що вона - ознака Його авторитету, хто замість цього шанує те, що Рим вибрав ознакою власної зверхності, той приймає на себе знак союзу з Римом - накреслення звіра. Лише коли всі люди після встановлення загального закону про святкування недільного дня повинні будуть зробити остаточний вибір між Божими або людськими заповідями, тоді вперті у своєму відступництві приймуть це накреслення. Для тих, хто дотримується недільного дня, написано: **"Отже, лишилися в минулому часи незнання, і нині Бог велить всім людям повсюди покаятись."** (Дії 17:30).

ПЕЧАТКА БОЖА

Знак чи печатка, значаються в Біблії в одному й тому ж самому вживанні (Римл. 4:11). Офіційна печатка повинна містити в собі:

1. Ім'я - наприклад, Петро І;
2. Титул - цар;
3. Підвладну територію - Російська імперія.

Печатка Бога, Його вічний знак заповіту, пов'язана з Його Законом і міститься в четвертій заповіді (Вих. 20:8-11): **"Пам'ятай день суботній, щоб святити його! Шість днів працюю і роби всю працю свою, а день сьомий-субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти, й син твій, та дочка твоя, раб твій та невілля твоя, і худоба твоя, і приходоць твій, що в брамах твоїх. Бо шість днів творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а в день сьомий спочив, тому благословив Господь день суботній і освятив його"** (пор. Вих. 31:13,17,18).

Незважаючи на те, що перед Богом усі заповіді мають однаково важливе значення (Яків 2:10), лише в четвертій заповіді знаходимо ознаки Божої печатки:

1. Ім'я Бога: **"Я - Господь Бог твій"**.
2. Титул: **"Творець"**.
3. Підвладна територія: **"Небо та земля, море та все, що в них"**.

Біблія говорить про суботу як про **вічний знак Бога: "Суботи Мої будуть пильнувати, бо це (вічний) знак поміж Мною та поміж вами для ваших поколінь, щоб ви пізнали, що Я - Господь, що освячує вас!"** Вих. 31:13 (пор. Вих. 31:16-17; Єзек. 20:12,20).

Ісус сказав: **"Не думайте, ніби Я руйнувати Закон чи пророків прийшов, Я не руйнувати прийшов, але виконати. Поправді ж кажу вам: доки небо й земля не минеться, ані йота єдина, ані жоден значок із Закону не минеться, аж поки не збудеться все"** (Матв. 5:17-18).

Одного разу хтось підійшов до Ісуса і запитав Його: **"Учителю добрий, що маю зробити я доброго, щоб мати життя вічне?"** Він же йому відказав: **"Коли ж хочеш увійти до життя, то виконай заповіді!... Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не свідкуй неправдиво"** (Матв. 19:16-19).

Сьомий день - субота - найважливіша частина Божого закону, **щотижневе нагадування про Христа як про нашого Творця і Визволителя.**

"Спокоєво було Слово, і Слово було у Бога, і Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди" (Івана 1:1-3;14).

Аналогією до обіцяного спокою ізраїльського народу при пересуванні в землю Ханаанську є субота, нагадування про обіцяний суботній спокій при переході в небесний Ханаан (2Петр. 3:13; Євр. 11:10,39,40; Об'явл. 21:2), який відбудеться при Другому приході Христа (Євр. 3:10-19; 4:1-11; пор. Повт. Зак. 4:1-2; 1Кор. 10:11-13) після **шести-тисячолітнього** мандрування через "пустелю людської історії" з часу гріхопадіння в раю.

Якщо ми складаємо відмічені в Біблії відрізки часу для згадування там поколінь людей від Адама до Христа, то це становить приблизно **4000** років (див. Атлас світової історії, 1990, К. Thienemanns, видавництво Штуттгарт-Відень). З усього цього виразно видно, що ми дійсно стоїмо в кінці передчерченої Богом історії світу, в **кінці шостого тисячоліття**. Щодо Другого приходу Христа Біблія говорить нам: **"...в Господа один день - немов тисяча років, а тисяча років - немов один день!"** (2Петр. 3:8).

Чи здогадуєтесь ви зараз, що **"...близько, під дверима"**? (Матв. 24:33).

Народом Божим у Новому Завіті називається духовний Ізраїль, який через віру в Ісуса Христа отримує духовне обрізання серця (пор. Кол. 2:11-12; Римл. 2:28-29; Гал. 3:6-9,28,29; 5:6; 6:15; Римл. 11:25; 1Петр. 2:9-10). Новий союз з Христом через Його творчу силу сприяє народженню нового створіння в кожній людині. Це було провіщено через пророка Єремію: **"...Ось дні настають, говорить Господь, і складу Я з домом Ізраїлевим і з лудиним домом Новий Заповіт... Бо це ось отой Заповіт, що його по цих днях складу з домом Ізраїля, каже Господь: Вкладу Закон Мій їм в середину, і на серцях їхніх напишу його, і Я стану їм Богом, вони ж Мені будуть народом"** (Єрем. 31:31-33).

Таким чином народ Божий буде свято додержувати Його заповідей: **"І розлютеся дракон на жінку і пішов воювати з залишком насіння її, що вони бережуть Божі заповіді та мають свідощтво Ісусове"** (Об'явл. 12:17). "Жінка" символізує в пророцтві церкву, "блудниця", навіпаки, занепалу церкву (пор. 2Кор. 11:2; Єзек. 16; Об'явл. 17; 18).

Тепер ми розуміємо, про що розповідається у Трьохангельській вісті з 14-го розділу книги Об'явлення:

1. Вона говорить нам, **що зараз у високому Небесному Суді** (вірші 6,7) **відбувається судовий процес (тобто рішення про наше вічне життя).**

2. Вона розповідає нам, що протестантизм **також** упав (вірш 8) і згідно з Об'явл. 18:1-5 **"...став він оселею демонів і сховищем усякому духові нечистому"**. Ангел звертається до всіх щирих християн (Божого народу): **"Вийдіть із нього, люди Мої, щоб не стали ви спільниками гріхів його, і щоб не були покарані разом з ним"** (Об'явл. 18:4).

3. Це дуже серйозне і сповнене любові Боже попередження усьому світові: **хто вклоняється папству чи його протестантському, екуменічному образу і цим, всупереч здоровому глузду, визнає насильно нав'язану їм святість недільного дня, отримає накреслення звіра і матиме вічну смерть** (Об'явл. 14:9-11)

4. У 12-му вірші змальовується група людей, які не матимуть накреслення звіра. Вони дотримують **усі заповіді Божі** (включаючи четверту заповідь про суботу; пор. Дії 7:38) і мають віру Ісуса.

ЧИ ЗМОЖЕТЕ ВИ ВИСТОЯТИ НА БОЖОМУ СУДІ?

Перший ангел говорить про Божий суд, який відбудеться на небі **перед** другим приходом Ісуса Христа (пор. Дан. 7:9-12; 2Кор. 5:10), тому що перед Його з'явленням повинно бути встановлено, хто буде пробуджений від смерті до вічного життя і хто буде при Його з'явленні живим піднесений на небо (1Сол. 4:15-17; Івана 5:27-29; Об'явл. 20:5-6). Більше того, Біблія говорить про суд на небі протягом тисячолітнього царства, яке настане після Другого приходу Христа, в якому всі віруючі візьмуть участь як "судові засідателі" у винесенні вироків над відпавшими ангелами і невірними мертвими (Дан. 7:22; 1Кор. 6:2-3, Об'явл. 20:4). Після 1000 років при воскресінні всіх невірних цей вирок буде оголошений і виконаний (Івана 5:29; Об'явл. 20:7-15). Десять заповідей - це незмінний масштаб у Божому суді (Еккл. 12:13-14; Об'явл. 11:19; Псал. 88:35; Матв. 7:21) так само, як і зразкові помисли серця Ісусового (Фил. 2:5; Римл. 15:5), про яке читаємо: **"Твою волю чинити, мій Боже, я хочу, і Закон Твій - у мене в серці"** (Псал. 40:9; пор. Івана 6:38; 4:34; Псал. 40:7-9, Євр. 10:9; Лука 22:42). Щоправда, промовляючи

Господню молитву "Отче наш", ми молимося: **"Хай буде воля Твоя..."** Але як насправді в нашому гріховному житті виглядає втілення у своє життя Божої волі? Біблія говорить нам: **"Гріх - це беззаконня"** (1 Івана 3:4) і **"плата за гріх - смерть"** (Римл. 6:23). Ми чуємо з уст пророка такі слова: **"Чи може ефіоп замінити шкуру свою, а барс - плями свої? Так і ви: чи зможете творити добро, коли звикли робити зло?"** (Єрем. 13:23; пор. Римл. 7:24). А якщо поглянемо на власне життя, то повинні усвідомити, що не маємо жодної змоги уникнути Божого суду і вічної смерті. Бог же прокладає **шлях спасіння** для всіх людей, які перед тим були в рабстві у сатани. Цей чудовий шлях Божий має назву **"Ісус Христос"**.

"Так полюбить Бог світ, що дав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне" (Івана 3:16). Голгофа стоїть як пам'ятник незбагненої жертви, необхідної для того, щоб випустити порушників Божого Закону, тому ми не можемо сприймати гріхи як щось безвинне (Римл. 6:15 і далі). Пропонована Богом милість - не просте запрошення, воно потребує вашої згоди і самовідданості для Бога. Ісус говорить: **"Я - дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене"** (Івана 14:6). Ісус показав нам Своім життям шлях до Отця, шлях до вічного життя.

ТАЛОН

на отримання безкоштовного заочного курсу по вивченню Біблії

□ Заочний біблійний курс

Цей додатковий безкоштовний заочний курс допоможе Вам краще зрозуміти Біблію і покаже правдиві пророцтва, які виповнилися в минулому, виповнюються в теперішньому та виповняться в майбутньому на політичній, релігійній та екологічній аренах світових подій.

По закінченню курсу Ви отримаєте книгу-бестселер Елен Уайт "Велика боротьба".

□ Я хочу досліджувати Біблію в гуртку з іншими

Ваша адреса:

Індекс _____
місто/село _____
вулиця № _____
прізвище/ім'я _____

Заповніть будь-ласка необхідні поля, відріжте цей талон та надішліть видавцеві:

Церква Адвентистів Сьомого Дня
вул. Щоголіва, 3
м. Дубно, рівненської обл.
Україна, 35600

Також можете нас повідомити про своє бажання електронною поштою.
E-mail: SDA_Dubno@ukr.net

Все безкоштовно і без будь-яких зобов'язань!

Як ми можемо отримати вічне життя через Ісуса Христа?

Ісус закликає сьогодні, як і тоді: „виконуй Заповіді... і слідує за Мною“ (Матв. 19:17,21; пор. 1Петр. 2:21-25; Об'явл. 14:4).

Слідувати за Ним сьогодні означає для нас вивчати Його життя, описане в Святому Письмі (Ів. 5:39; 8:31-32), і слухатися Його Слова (Ів. 3:36; Євр. 5:8-9; 11:8; Яків 4:7; Римл. 16:26). Святий Дух буде викликати в нас таку ж надію, як і тоді, в день П'ятидесятниці, коли люди усвідомили власні гріхи і вигукнули: „**Що ж нам робити?**“ І пролунала відповідь апостола Петра: „**Покайтеся!**“ (Дії 2:37-38). Іншого разу він сказав: „**Покайтеся ж та наверніться, щоб Він змиливався над вашими гріхами**“ (Дії 3:19).

Закон Божий, як у дзеркалі, показує, наскільки ми забруднені гріхами (Римл. 4:15; 3:20; 7:7), але Ісус хоче змити їх з нас Своєю жертвовною кров'ю. Це і є моментом зародження людської любові до Бога. Ісус сказав про грішницю: „**Численні гріхи її прощені, бо багато вона полюбила**“ (Лука 7:47). „**Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив... Бо то любов Божя, щоб ми додержували Його заповіді, Його ж заповіді не тяжкі**“ (1Ів. 4:19; 5:3). З любові до Христа виростає також сила перемагати гріхи. „**Якщо ви Мене любите, Мої заповіді зберігайте! І вблагаю Отця Я, і Вітшителя іншого дасть вам... Духа правди**“ (Івана 14:15-17). Любов і подарована Святим Духом сила зобов'язує нас спроможними перемагати гріх та, як його переміг Ісус (Івана 15:10; 1Івана 5:4,5; Об'явл. 3:21).

Завдяки перевтіленню Божого Сина Христа в людину (Фил. 2:5-8; Ів. 16:28), ми можемо бути впевнені, що Бог знає, яку силу Він повинен нам давати для того, щоб ми слідували за Його закликом і могли протистояти спокусі нашої слабкої гріховної природи. „**А що діти стали спільниками тіла та крові, то й Він став учасником їхнім, щоб смертю знищити того, хто має владу смерті, тобто диявола, та визволити тих усіх, хто все життя страхом смерті тримає в неволі. Бо приймає Він не ангелів, але Авраамові насіння. Тому сумієв Він у всякому подібний братам, щоб стати милостивим та вірним Первосвященником у Божих справах, для вблагання за гріхи людей. Бо в чому Сам постраждав, був випробуваний, у тому Він може випробуваним допомогти**“ (Євр. 2:14-18). Ми зможемо отримати таку силу, що перемагає гріх, лише тоді, коли повіримо (Івана 6:28,29) у вірцеву праведність Ісуса (непогрішимий образ, втілений у грішну плоть, пор. Римл. 8:3; Євр. 4:15) і в Його жертвовну смерть особисто за кожного з нас (Івана 3:16; 1:29).

Дорогі друзі!

Сердечно запрошуємо Вас на богослужіння. Тут Ви зможете досліджувати Біблію (в 1-й частині) та особисто отримати особливі благословення істинної проповіді Слова Божого (в 2-й частині).

Богослужіння проводяться в Церкві християн-Адвентистів Сьомого Дня щосуботи о 10-й годині за адресою:

- м. Дубно
вул. Щоголіва, 3
- м. Рівне
Вінницька, 61
Дубенська, 25
- м. Луцьк
Володимирська, 89б

Бажаєте отримати детальнішу інформацію?

Пишіть нам!

(адрес та E-mail на зворотній стороні талону).

Або телефонуйте:

(03656) 45022; 0506709345; 0982318879.

Ми завжди раді Вам!

Ісус помер не за Своєю особисті гріхи, тому що записано: „**Примиріться з Богом! Бо Того, Хто не відав гріха, Він приніс за нас в жертву за гріх...**“ 2Кор. 5:21 (пор. 1Ів. 3:5; Ів. 8:46). Це означає, що ми повинні розкаятися в нашій неправедності, усвідомити її, від гріха (переступу Закону Бога) відвернутися, слухняно слідувати за Христом (Прип. 28:13; 1Ів. 1:6-10; 2:4; 3:3-10; 1Петр. 2:21; Матв. 10:34-39).

Віра й покаєння - це Божі дари тим, хто щиро шукає. Бог пробуджує їх у нас через Свого Святого Духа, якщо ми тільки надаємо Йому для цього можливість. Віра приходить від звання і через вивчення Слова Божого (Римл. 10:17). Ісус сказав: „**Досліджуйте Писання, бо ви надієтеся через них мати життя вічне, вони свідчать про Мене!**“ Івана 5:39 (пор. Лука 24:25-27; Івана 2:22; Римл. 16:26; Дії 17:11-12).

Вивчення чудово здійснених Божих пророцтв (за багато століть були передвіщені події світової історії та з'явлення Його Сина), переконує нас у достовірності Божого плану спасіння через Ісуса Христа, і є надійним фундаментом для нашої віри (1Петр. 1:19-21). При старанному дослідженні Божого Слова нам буде незримом допомогати Божий Учитель: „**Утішитель же Дух Святий, що Його Отець пошле в ім'я Моє, Той навчить вас усього, а прогадає вам усю, що Я вам говорив... наставить вас на усяку істину... Твоє Слово - то істина**“ (Івана 14:26; 16:13; 17:17). Хто відкидає Божу благодать, свідомо не хоче чути слів істини, не читає їх і не досліджує, той не отримує від Бога сили спасенної віри і одного разу опиниться там, де перебувають загублені навки (Єрем. 6:17-19; 9:12-15; Осія 4:6).

„**А якщо кому з вас не вистачає мудрості, нехай просить від Бога, що всім дає просто та не докоряє, і буде вона йому дана**“ (Яків 1:5). Ісус говорить нам: „**Просить і буде вам дано, шукайте - і знайдете, умітайте - і відчинять вам... Тож як ви, будучи злі, стежите добрі дари своїм дітям давати, - тим більше Отець ваш Небесний подасть добра тим, хто проситиме в Нього!**“ (Матв. 7:7,11). Просить так, як це робив Давид: „**Серце чисте створи мені, Боже, і дух правий всереди́ни в мене віднови**“ Псал. 51:12 (пор. Псал. 139:23-24).

Хто щиро вірує і молиться, переконується у цьому на власному досвіді: „**Я все можу в Тім, Хто мене підкріплює - в Ісусі Христі!**“ (Фил. 4:13). Тільки щиро наслідуючи Христа і покладаючись на Нього як на нашого живого Спасителя, ми можемо розвинути у собі такий характер, який буде подібним до Його характеру, щоб таким чином приготуватися до Другого приходу нашого Господа. „**Оце заповіт, що Його по цих днях встановлюю Я з вами, говорять Господь, - Закони Свої Я дам в їхні серця, і в їхніх думках напишу їх**“ Євр.10:16 (пор. Єрем. 31:33).

Згадаємо, що послух людей в Едемі був випробуваний через плід одного дерева - дерева знання добра й зла (Бут. 2:16-17)? В останні дні нашого часу послух буде знову випробуваний через одну особливу заповідь - четверту (Яків 2:10). Спокусливий змії говорив тоді: „**Чи Бог наказав: не їжте з усякого дерева раю?**“

До яких катастрофічних наслідків призвів людину цей непослух?! (Бут. 3) Сумніви в однозначності Божої заповіді поширюються й сьогодні: „**Чи справді для Бога такий важливий цей сьомий день?**“ Якщо ми довели, що неділя є лише людською заповіддю, то неможна ігнорувати слів Ісуса: „**Добре пророкував про вас, лицемірів, Ісає... Занежавши заповідь Божу, переказів людських ви тримаєтесь... відкидаєте ви заповідь Божу, аби зберегти свої видумки**“ (Марк. 7:6-9).

Також через пророка Езекіїла застерігає Бог Свій народ: „**Уставами ваших батьків не ходіть, і постанови їхніх [традицій] не дотримуйтесь, ідолами їхніми не оскверняйтесь! Я - Господь, Бог ваш, - уставами Моїми ходіть і постанови Мої виконуйте. І святіть суботи Мої, і вони стануть знаком поміж Мною та між вами, щоб пізнати, що Я - Господь, Бог ваш!**“ (Езек. 20:18-20; Єрем. 9:12-13).

Людські заповіді й традиції не звільняють нас від християнського принципу: „**Бога повинно слухатися більш, ніж людей!**“ (Дії 5:29; 4:19).

Який ви зробите вибір: субота Господня чи папська неділя? (Єрем. 10:2; 1Цар. 18:21; 1Сам. 15:22-23).

Святий Дух закликає нас: „**Сьогодні, як голос Його ви чуєте, не озлобте серцець ваших! Хто ввійшов у Його спокій, той відпочив від вчиркних своїх, як і Бог від Своїх. Отож, поспішіть увійти до того (суботнього) відпочинку, щоб ніхто не потрапив у непослух за прикладом тим**“ (Євр. 4:7,10-11).

Лише ті будуть викуплені й врятовані, про яких в Біблії сказано: „**Тут терпеливість святих, які дотримуються заповідей Божих та віри в Ісуса**“ (Об'явл. 14:12).

НАКРЕСЛЕННЯ ЗВІРА

Жахливі муки і суди впадуть на баром на всіх людей, які приймуть накреслення, ім'я і число звіра чи вклянуться звіру та образую його (тобто підкоряться антибожому релігійно-політичному авторитетові, поставлять себе таким чином проти однозначної волі Господа і Його застерень (Об'явл. 13:16-18; 14:9-11; 16:2; 18; 19:19-21)).

Ця вість про Суд може викликати у багатьох людей страх, але ж це, врешті-решт, вість про спасіння від люблячого Бога, Який „**не хоче, щоб хто загинув, але щоб усі навернулися до каяття**“ (2Петр. 3:9).

Кожен, хто щиро вірує, переконується: „**Страх Господній - початок премудрості**“ (Прип. 1:7; пор. Лука 12:4-5; Вих. 20:20). Страх породжується лише гріхом (див. Бут. 3:10-11). Але коли ми отримуємо прощення гріхів через Божу любов в Ісусі Христі, тоді довідаємось: „**Страху немає в любові, але досконала любов проганяє страх геть... Хто ж боїться, той не досконалий в любові. Ми любимо Його, бо Він перше нас полюбив**“ (1Івана 4:18-19).

Почуття загубленості перетворюється в усвідомлення можливого спасіння, а страх перейде у цілеспрямованість, безнадія - у радісне очікування здійснення Божої обітниці. Це Боже запрошення, добра нагода до покаєння і навернення матимуть силу ще на якийсь короткий час. Використайте цей час для серйозної перевірки свого особистого стану, для навернення до Бога, бо встановлений час милості закінчується перед Другим приходом Христа. Ознаки часу свідчать нам - **це останній час перед кінцем світу!**

„**День же Господній, прийде, як злодій вночі, коли з гуркотом небо мине, а стихій розпечені ринуть, а земля та діла, що на ній, поторгать... пострайтесь перед Ним з'явитися неоскверненими та непорочними і у мирі**“ 2Петр. 3:10,14 (пор. Іса 55:6-9; Малах. 3:17-20).

„**Підсумок усього почутого: Божа бійся і виконуй Його заповіді, тому що в цьому - все для людини! Бо Бог приведе кожну справу на суд, і все потаємне, чи добре воно, чи лихе!**“ (Еккл. 12:13-14).

